

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 4 Maiu st. v.

A treia conferență electorală a partidului național român n'a fost nici ea decât o continuare a începutului făcut la 1881.

La 1881 s'a enunțat principiul, că Românii din țările coroanei ungare trebuie să fie cu toții solidari în viața politică, să facă înainte de toate ei între ei cauză comună și numai cu toții împreună să între în relațiuni cu alți concetățeni ai lor.

E oare-cum de sine înțeles, că așa trebuie să fie, dacă voim în adevăr să ne păstrăm în viața publică a statului ungar individualitatea noastră națională și să nu ne perdem printre ceilalți concetățeni ai noștri.

Însă pe cât de ușor se enunță, pe atât de cu anevoie se pun în aplicare principiile de felul celui enunțat la 1881, căci ele numai încetul cu încetul pot să între în conștiința întregului popor.

Nu va pretinde dar' nici un om rezonabil, că în timp de șese ani, dela 1881 până la 1887, Românii risipiți pe o întindere de pământ, pe care nici pe calea ferată n'o poți străbate în timp de două zile, au ajuns să fie cu toții solidari.

Nu, ei nu sunt încă solidari.

Nici că puteau să fie într'un timp atât de scurt.

Căci ce va să zică solidaritatea aceasta?

Va să zică, înainte de toate, că noi Românii trebuie să ne izolăm de ceilalți concetățeni ai noștri, apoi să ne înțelegem noi între noi și numai după aceea să intrăm în relațiuni cu alții.

Isolarea aceasta pentru foarte mulți e imposibilă, și pentru cei mai mulți un lucru foarte greu. Căci trăim în aceeași țară cu aceia, de care am fi având să ne izolăm, venim la tot pasul în atingere cu dinșii, avem interese identice cu ale lor, suntem legați de ei prin educațiunea comună, prin afecțiuni personale, ba pe ici pe colo chiar și prin relațiuni de înrudire.

Sunt dar' în societatea noastră cultă oameni, dela care partidul național român cere prea mult, când zice: *Românul nu-mai cu Români trebuie să se întovârdească!*

Acestia sunt oamenii, la care se face din cercurile guvernamentale apel, ca să lucreze contra curentului reprezentat de conferența națională.

Au luat parte la conferența a treia a partidului vre-o 150 de oameni, dintre care numai vre-o 40, cinci-spre-40, care sunt cu locuința în Sibiu. Ceilalți erau veniți din toate părțile țării, unii chiar din depărtări de tot mari, dela Năsăud și Sătmăr, de prin Selagi, din părțile Orășii-mari și din Arad, de pe la Caransebeș, Oravița și Biserica-Albă.

Ce 'i-a îndemnat pe toți acești oameni să se părăsească pe timp de mai multe zile treburile, să facă călătoria costisitoare până la Sibiu și înapoi și să se expună la persecuțiunile, de care nu rămâne cruțat nici unul din bărbații, care au curajul civic de a se declara membri ai partidului național român?

'I-a îndemnat iubirea cătră neamul lor, dorința de a se înțelege cu frații lor români, hotărârea bărbătească de a afirma din nou, că și aici în statul acesta Românul înainte de toate Român este și vrea să rămână.

Voind acum să scadă importanța conferenței dela Sibiu, unul dintre organele guvernului, „Pester Lloyd“, riscă afirmațiunea, că nu a fost reprezentată în conferență decât o mică parte din societatea română cultă.

„Conferența lor, — zice „Pester Lloyd“, — nu reprezintă inteligența română, ai căreia cei mai stimabili membri stau departe de partidul intransigenților. La urma urmelor consilierii dela înaltele foruri judecătorești, dirigătorii cu pozițiuni înalte, deputații, profesorii dela universități și de pe la scolile secundare, literații, apoi numeroșii bărbați, care ocupă deosebite pozițiuni în societate și care sunt o podăbă a României și a întregii țări, ei resping ori-și-ce comunitate cu hotărârile de ieri, și, dacă e vorba și acestia sunt oare-cum Români (*sozusagen Rumänen*) și 'și-ar avé și ei dreptul de a vorbi în numele poporului lor.“

Pe cine pun dar' cercurile guvernamentale în fața oamenilor independenți, care au alergat, au jertfit și s'au expus cu ocaziunea conferenței din Sibiu?

Pe judecătorii de toate categoriile, pe dirigătorii de toate categoriile, pe profe-

sorii de toate categoriile, pe Românii, care atîrnă de guvern și nu pot în viața politică să se pronunțe decât în sens guvernamental, pe oamenii, care nu pot să spună sincer ceea-ce simt și gândesc și care n'ar mai fi în pozițiunile, în care se află, dacă ar îndrăzni să vorbească cu inima deschisă.

Și, foarte firesc, oficiosul nu se mărginește a-i pune pe acești oameni strîmtorați în fața oamenilor independenți, ci le mai și zice: Un fel de Români sînteți și voi, și trebuie să vorbiți și voi în numele poporului român!

Conferența din Sibiu s'a pus pe o basă sigură.

„*Dați-vă votul*, — le zicea ea alegătorilor români, — dar' numai acolo și numai atunci, când puteți să-l exprimați în toată libertatea!“

Partidele maghiare, și cel guvernamental, și cele opoziționale, vor licita între ele, ca să stoarcă prin ademeniri și violență cât de multe voturi dela Români; zadarnice vor fi însă opintirile lor, dacă nu vor găsi chiar între Români oameni gata de a le face servicii de agenți electorali.

Dacă toți acei oameni strîmtorați, pe care oficiosul îi pune în fața partidului național, se vor pune în înțelegere cu archiereii, care stau și ei sub presiunea guvernului, și vor declara, că bine face Românul, dacă 'și-l vinde votul, bine face, dacă 'și-l dă pentru mîncări și beuturi, bine face, dacă lasă ca notarul și solgăbirăul să 'i-l smulgă cu puterea, — atunci fără îndoială aceia, care fac speculă cu conștiințele Românilor, își vor ridica capetele și vor lucra fără de sfială în mijlocul Românilor, — atunci solidari sunt numai Românii independenți și onesti.

Dacă însă aceia, la care oficiosul face apel, vor fi oameni prudenți, vor tăce și nu vor încuraja pe cei ce propagă demoralizarea în mijlocul poporului român, atunci solidari sunt toți Românii onesti.

Și noi tot mai sperăm, că ei vor fi de astădată prudenți și nu se vor pune chiar și acum în conflict față cu frații lor.

Căci, la urma urmelor, tot cu noi au să trăiască și ei, — iubirea frățească, la care renunță, când se pun în conflict cu noi, n'o vor găsi nici odată în mijlocul Maghiarilor, — și nu scie nimeni ce are să aducă ziua de mîne!

Astăzi nu vor ori poate că nu pot să se declare solidari cu noi. Adese-ori însă nu aduce anul ce aduce cîasul, și mîne ori poimîne împregiurările se vor pute schimba astfel, ca să le pară rău, dacă astăzi ne-ar sili să zicem: De oamenii acestia nu mai voim să scim!

Electoral. În numărul dela 14 Maiu n. al ziarului „Nemzet“ se face într'un lung articol critica hotărîrilor conferenței din Sibiu. Articolul poartă subscrierea „Egy románjéktől választó polgár“ (un cetățean alegător de limba română.) De ce nu 'și spune acest „patriot“ numele?

Pentru-că guvernamentalilor noștri li-e și lor rușine de treaba pe care o fac.

Nu-i vorba, sînt și oameni, care au pe obraz piele mai puțin subțire, și acestia fac mai fără de sfială serviciile de agenți corupători în mijlocul poporului român. Aflăm de prin zărele maghiare, că sînt Români, care au primit să fie puși în comitetele electorale ale partidelor maghiare, ba chiar Români, care 'și-au pus candidatura în cercuri electorale românești cu program național maghiar, fie opozițional, fie chiar guvernamental.

Noi le aducem tuturor aminte pe acela, care a publicat articolul din „Nemzet“, dar' 'i-a fost rușine să-l și subscrie.

Mai e încă timp de retragere.

Revistă politică.

Sibiu, 4 Maiu st. v.

Dieta ungară a acceptat legea de cuotă și astfel rămâne, ca această lege să mai treacă încă prin cele două case de sus ale monarhiei. Se zice, că deodată cu legile transacționale se va așterne Maiestății Sale spre sancționare și tariful vamal. Aceasta la toată întemplantarea are însă să se înțeleagă așa, că dintre legile transacționale, legile pentru darea pe zahăr și pe spirt, precum și contractul cu Lloyd-ul austro-ungar nu se vor delibera acum. Dintre legile transacționale numai următoarele se vor așterne spre sancționare: legea despre cuotă, despre convenția vamală și comercială și despre noul privilegiu al băncei

Foiața „Tribunei“.

Hamlet-ul cercului Stșigrow.

Schiță de caracter.

De Ioan Turgenjew.

(Urmare din nr. 98.)

Deodată o mișcare de neastîmpăr se simți în toată sala. Persoana cea înaltă a sosit. Stăpânul casei năvăli în antișambră; prietini de casă mai intimi și câțiva oaspeți, cari voiau să se facă plăcuți, năvăliră și ei după el... Sgomotul cel lărmuitor se schimbă într'un murmur blând și lin, asemenea murmurului albinelor primăvara în cojnicele lor. Numai vespea neobosită — Lupichin și sdrăvnelul bondar Koselsky — nu își coborîră glasul... și acum apare matca: Persoana cea înaltă intră. Inimile îi sburară într'un împințare, trupurile se aplecară; chiar și proprietarul, care cumpărase calul cel ieftin dela Lupichin, chiar și el își apăsă barba înspre piept. Demnitarul cel înalt 'și-a ținut demnitatea admirabil. Dănd din cap, ca-și-când ar saluta, scoase câteva vorbe de laudă, dintre care fiecare se începea cu litera a... a... a..., pe care o rostia întins și pe nas. Cu o neplăcere, care sîmna a foame, privi el la barba lui Koselsky și întinse generalului civil — cu fabrica și o față — degetul arătător dela mîna stîngă.

După câteva minute, în decursul cărora demnitarul de 2-ori găsi ocaziune a se exprima că îi pare foarte bine, că nu s'a întârziat dela masă, întreagă societatea cu demnitarul înainte merse-răm la masă.

Mai e de lipsă să se spună, cum au așezat pe înaltul demnitar la locul de onoare între generalul civil și între mareșalul nobilimei din guvernament — (expresiunea liberă și deamă de pe fața acestui mareșal se potrivea complet cu cămașa lui întărită, cu vesta sa imensă și cu port-tabacul cel rotund cu tutun franțuzesc) — cum stăpânul casei dregă, alerga, se îngrijia, imbia pe oaspeți, suridea în treacăt spinării demnitarului celui înalt și ca un băiat de scoală stînd într'un colț, horpăia cu graba o farfurie de zupă ori înghiția o bucată de carne, — cum vîtvatul casei prezentă un pește de doi coți cu un buchet în gură, — cum servitorii li-vrați, cu o înfățișare întunecată și cu priviri ur-sure asaltau pe nobili, când cu Malaga, când cu Dry-Madeira și cum mai fiecare nobil, mai ales cei mai în vîrstă, lăsându-se cu oare-care neplă-cere simțului de datorie înghițeau un păhar după altul, cum în fine bubuia dopurile sticlelor de champagne și toastele rîsunau: toate aceste le cunoaște cetitorul prea bine. De însemnătate însă 'mi-s'a părut o anecdotă, povestită însuși de înaltul demnitar, care a fost ascultată cu o generală și bucurasă tăcere.

Careva, 'mi-se pare era generalul cel ruinat, un om versat în literatura cea mai nouă, aminti despre influența femeilor în genere și asupra tinerilor în special.

Da, da, îl întrerupse persoana cea înaltă — curat așa e; dar' tinerimea trebuie ținută în regulă aspră, căci altfel fiecare fustă o scoate din minți. (Un suris copilăresc, vesel trecu pe fețele tuturor celor de față; privirea unui proprietar exprima recunoștință chiar.) Căci oamenii tineri sînt șoști. (Înalta persoană, pentru mai apăsata accentuare punea câte odată accentul fals.) De pildă fiul meu Ivan, — urmă el, — nebunul, de abia era în al 20-lea an, când într'o zi vine la mine și 'mi zice: „Papa, îmi permiți să mă însor?“ Eu 'i-am zis: „Nebunule, intră mai întâiu în serviciu!“ Desperare, se înțelege, lăcrîmi... dar' eu, din partea mea... (Vorba, „din partea mea“, o rosti înaltul demnitar mai mult din burtă decât din buze; după o scurtă tăcere sîrbătorească privi la vecinul seu, la generalul civil, înălțîndu-și sprîncenele mult mai sus, decât era de lipsă. Generalul civil plecă capul ceva la o parte și ochi repede cu ochiul, care era mai aproape de înaltul demnitar.) Și ce se întimplă, — urmă înalta persoană: — Acum îmi scrie băiatul însuși: Îți mulțumesc, Papa, că m'ai pus la cale, nebunul de mine... Vedeți așa trebuie urmat.

Oaspeții, se înțelege, au fost cu toții de

aceiași părere cu povestitorul și fură ca înviați din nou de bucuria și învățătura primită...

După mîncare se ridică întreaga societate și se duseră cu toții în salon cu un sgomot mai mare, dar' totuși cuvințios și în casul acesta ea și permis. Se așezară la mesele de cărți.

Timpul până seara 'l-am petrecut cu urît și în fine mă dusei la culcare, după-ce am dat vizitiului porunca, să prindă la caleasă în dimineața următoare la 5 cîasuri. Dar' încă în acea zi aveam să fac cunoștința unui om curios.

Din pricina mulțimei oaspeților n'a durmit nimeni singur. În odaia cea mică verde și cam umedă, în care m'a condus vîtvatul casei lui Alexandru Mihailovici, am găsit un alt oaspe cu totul desbrăcat. Cât ce m'a simțit, s'a ascuns sub plapomă, o trase până la nas, se mai învîrti de câteva ori pe perina cea moale, apoi stete nemîșcat în culcuș, privind ager de sub tivitura rotundă a căciulei de noapte. Eu mersei la celalalt pat (erau numai două în odaie), mă desbrăcai și mă culcai în rufecele cele umede. Vecinul meu se învîrtia și se întorcea în pat... Îi poftiiu noapte bună.

A trecut o jumătate de cîas. Pre lîngă toate silințele nu puteam ațipi, un lung șir de gânduri nefolositoare și nehotărîte îmi trecea prin minte uniform și ca cu sila, ca gălețile unei roate de fîntînă.

austro-ungare. Aceste legi intră în vigoare la 1 Ianuarie 1888, în vreme-ce noul tarif vamal, conform dispoziției legii, intră deja în vigoare la 1 Iunie 1887.

La sfârșitul ședinței dietei ungare de alaltăieri, deputatul Adam Lázár interpelă pe ministrul de justiție, dacă are de gând să prezenteze dietei proiectul de lege ce s'a pus în perspectivă dela 1871 încoace despre regularea moșiilor comune ale domeniilor Seliște, Tălmăci și Bran, îndeosebi ale Săcelelor ce aparțin Branului în comitatul Brașovului. Interpelațiunea se va preda în scris ministrului. Deputatul Zay, care voi să interpeleze în aceeași afacere, își retrase interpelația.

Presa rusească își exprimă mereu plăcerea față cu expunerile oficiilor berlineze despre antecedențele ocupațiunii Bosniei. De altă parte și presa germană continuă a varia în diferite moduri tema odată începută. „Die Post“ dăce despre înțelegerea ce a avut-o Rusia cu Austro-Ungaria, că prin aceea s'a fost stipulat, ca acțiunea de războiu rusească la toată întâmplarea să lase neatinsă Peninsula-Balcanică vestică și ca pacificarea Bosniei să rămână pentru totdeauna o misiune a Austro-Ungariei. Printr-o corespondență din Berlin probabil inspirată, „Kölnische Zeitung“ expune, că Rusia de aceea s'a aflat îndemnată a se înțelege cu Austro-Ungaria și Anglia, pentru-că ministrul de războiu rusesc nu și-a fost asigurat încă de cu bună vreme pozițiunile militare, ceea-ce, după apăsarea experților, putea foarte ușor să se execute la timpul seu. Respectiva corespondență apăsă pe principiile de Bismarck față cu învinuirile, că și când prin campania din „Norddeutsche Allgemeine Zeitung“ el ar avea în vedere o ofensare a Austro-Ungariei, și declară în această privință, că alianța cu Austro-Ungaria formează peatru fundamentală a politicii germane și că încă nimeni n'a ținut atât de puțin despre prudența diplomatică a principelui de Bismarck, ca se admită, că el din iritațiune personală ori din războiune va sguđu politica, la a cărei creare el și-a pus o mare parte din viața sa.

După-ce pertractările comisiunii anglo-rusesci pentru aplanarea cestiunii de graniță afgane au rămas fără de nici un rezultat, nu se pare a mai exista vre-o cale, pe care s'ar mai pute face barmeni o încercare pentru aplanarea acestei afaceri. Pentru de a depărta apariția unei rumperi deservite, comisiunea a aflat cât pentru formă expedientul, de a transpune afacerea ambelor guverne. E vădit, că prin aceasta nu s'a făcut absolut nimic; pentru-că chiar din cauză, că guvernele nu se putură înțelege ele între ele, s'a fost predat afacerea unei comisiuni mixte. Comisiunea nu scie acum un lucru mai bun, decât să înapoieze afacerea guvernelor și astfel lucrurile stau astăzi tocmai acolo, unde stăteau și înainte de asta cu doi ani, ba într-o anumită privință și mai rău ca atunci, deoarece de atunci încoace se făcu experiența, că buna voință pentru o înțelegere nu există la ambe păr-

țile deopotrivă. Despe cauzele din urmă ale neînțelegerii nu se scie încă nimic pozitiv. Dar' în Londra se presupune, că adevărata cauză a rezistenței rusești zace într'aceea, că Rușii și-au aruncat privilegiile asupra Marușac-ului, ear' în cealaltă parte a liniei de graniță fac dificultăți numai spre a ajunge în posesiunea Marușac-ului.

Dacă Rușii ar fi aplecați a oferi pentru Marușac o compensațiune potrivită, poate și Emirul ar fi inclinat a jertfi Marușacul, dar' Rușii nu vor să dea nimic din ceea-ce au câștigat până acum, și pe deasupra le mai trebuie încă și Marușac-ul. Între asemenea împregiurări sunt foarte puține prospectele pentru o înțelegere. Afară de aceasta experiența de până acum ne arată, că Rușii nu au nici un interes pentru o fixare convențională a graniței afgane, căci se sfîșie cum e data a-și limita prin o linie de graniță oare-care sfera lor de acțiune în Asia-centrală, și țințesc mai mult într'acolo a lăsa cât numai se poate de mult deschisă această cestiune, ca să nu peardă nici un privilegiu favorabil, ce li s'ar oferi prin situația nesigură din Afghanistan. Și dacă întru adevăr aceasta le-ar fi intenția, politica Angliei a făcut de astădată un fiasco formal.

Crisa ministerială din Sârbia s'a rezolvat Sâmbătă într'un consiliu de miniștri ce s'a ținut sub presidența regelui. După-ce cauzele crizei sunt înlăturate, ministrul-president Garašanin declară, că el își va retrage demisia.

Din Sinaia.

(Correspondență particulară a „Tribunei“.)

Sinaia, în 2/14 Maiu 1887.

(Visita Împărătesei Elisabeta.) Astăzi la oarele 9 a sosit Împărăteasa Elisabeta în reședința de vară a Regelui României, pentru a înapoia părechei domnitoare române visita, ce aceasta făcuse Împărătesei Austriei la Mehadia cu câteva zile mai înainte.

Împărăteasa Austriei venind dela băile Herculane a intrat pe teritoriul României pe la Vericiorova, Vineri la 8 oare seara, și a călătorit incognito toată noaptea traversând în lungul ei jumătate Țeara-Românească, ear' Sâmbătă dimineața, cred că pentru întâia dată, a pus piciorul în Sinaia pe pământul regatului român.

Pe peronul gării Sinaia, sosiseră spre întâmpinarea Suveranei imperului vecin, Regina și Regele României cu câteva momente înainte de intrarea trenului în gară. — Regina Elisabeta era însoțită de damele de onoare, doamna Slăniceanu și domnișoarele Bălăcianu și Davila, ear' Regele Carol de adjutantul de serviciu maiorul Perticari.

Primire oficială nu s'a făcut, și publicul ce se strînsese a privit în liniște dela distanță cuvenită.

Întâlnirea Suveranelor a fost cordială; ambele Suverane se îmbrățișară și sărutară, ear' Regele Carol, care purta uniforma de colonel al regimentului cesaro-regesc, al cărui șef este, a sărutat mâna Împărătesei Elisabeta.

Suveranele se urcară împreună, Împărăteasa Elisabeta la dreapta, în trăsura regală, trasă de patru cai galbeni suediani; ear' Regele, având la stînga Sa pe baronul Nopcsa, a urmat în altă trăsura cu doi cai. În alte trăsuri au urmat damele de onoare și personalul de serviciu. Cortegiul a luat drumul spre castelul Peleş pe șoseana Mănăstirii, de unde se vede mai bine asupra orașului Sinaia. Timpul era destul de frumos, preste noapte plouase puțin încât stropise de muiase praful, ear' dimineața era temperatura cea mai plăcută cu cerul pe jumătate înnoat, de unde din când în când lucia soarele, ear' tocmai când cortegiul suia spre Mănăstire, au început să stropască câteva picături de ploaie, cari n'au ținut mai mult ca două sau trei minute, — astfel, că la sosirea la castelul Peleş, cerul avea ear' fața sa veselă, și munții se puteau privi în cea mai frumoasă a lor podoabă verde, fragedă și numai cu câteva zile mai înainte născută.

Împărăteasa Elisabeta va fi oaspele castelului Peleş până mâine, Duminecă după amiazi, când va lua drumul spre reședința Sa preste Predeal prin frumoasa Transilvanie, pentru care dorim, ca dela această vizită să urmeze zile mai vesele decât le-a avut ea dela un timp încoace.

Am dis, că dorim aceasta, — am pute dice însă, că avem pentru aceasta o speranță motivată oare-cum pe mersul ce l-a luat neamul românesc, de când s'a dovedit pe câmpiile Bulgariei, că în ale Românilor vine curge tot acel sânge de eroi, ce l-au avut și strămoșii lor.

Căci dacă omul scie și își face datoria la timp, nu cade în groapa ce i-o sapă dușmanii sei.

La Reichstadt contele Andrássy, reprezentant și apărătorul intereselor națiunii maghiare, și prin aceasta de sine contrarul intereselor române, făcea trafic cu principele Gorciacoff pe pelea neamului românesc; el consimția, ca în schimbul Bosniei și Hertegovinei, „Rusia să facă acele achizițiuni de teritor, pe care le-a acordat în urmă tratatului dela Berlin, cu alte cuvinte dis: contele Andrássy oferia Basarabia în schimbul Bosniei și mai punea condițiunea, ca Rusia să nu ocupe nici Sârbia nici Oltenia în timpul războiului, neapărat pentru-că acestea trebuiau rezervate, a căde la împărțire în cercul de interese al hegemoniei maghiare; precum și condițiunea, ca Românii să nu iee parte la războiu, ca să nu vadă lumea, că și ei se sciu bate.

Dar' cum se dice: „Omul propune, însă Dumnezeu dispune“, și numai Dumnezeu, care veghează și asupra Românilor a făcut, ca dela Plevna marele duce Nicolae să se vadă nevoit a telegrafa Domnitorului României: „Vină repede, vină cu ori-ce condiții“, ear' acesta s'î răspundă: „În acest moment patruzeci de mii de Români — (tot numărul cel dela Blaj) — trec Dunărea“. Ear' din sângele vărsat la Plevna să se nască coroana de oțel pe capul Regelui Carol, la care să vină s'î deee onorurile cuvenite în reședința Sa regală, atât moștenitorul cât și însași Suverana acelu stat, al cărui întâiu ministru cu un deceniu mai înainte credea, că poate dispune de pământul și de brațele Românilor, precum dispuneau în timpul feudalității nobilii maghiari de o parte a brațelor și pământurilor românești.

Dar' tempora mutantur, și dacă Românii își vor face datoria, acestea se vor schimba și mai mult în favorul lor.

N. —

Cronică.

Numiri. Maiestatea Sa a numit: de jude la tribunalul reg. din Sibiu: pe Eugen Iovian, până acum sub-jude la judecătoria cerc. din Aiud; de jude la judecătoria cercuală din Sasca: pe Ioan Auener, până acum sub-jude la judecătoria cerc. din Verșet. — Președintele tribunalului reg. din Lugoj a numit pe practicantul de administrație a comitatului Nograd: Gustav Altdörfer, de practicant de drepturi cu diurnă la tribunalul reg. din Lugoj. — Direcțiunea financiară din Cluj a numit de practicant fără diurnă la oficiul de dare de acolo: pe Ioan R. Székely, fost candidat de practicant la același oficiu.

Camera advocațională din Brașov anunță, că Dr. Carol Baumgarten, avocat din Făgăraș, mutându-se de pe teritoriul acestei camere la Cohalm, pe teritoriul camerei advocaționale din Sibiu, s'a șters din lista camerei; ear' Martin Bencze, avocat din Odorheiu-săc., mutându-se în Aita-mare, pe teritoriul camerei advocaționale din Brașov, a fost indus în lista acestei camere.

Limba statului. Ministrul reg. ung. de interne a emis tuturor municipiilor, mai ales însă comunităților, după care toate scrisorile ori pachetele, care acestea le vor trimite pe teritoriu unguresc, să fie adresate exclusiv în limba maghiară; de aceea pe fiesce-care pachet de poștă oficial, care se trimite scutit de porto, trebuie să

fie pus numele oficiului, care trimite pachetul, numele adresantului și clausula scutirii de porto în limba oficială a statului, adică cea maghiară. O asemenea ordonanță a emis și oficiul bisericesc ministrul cultelor. Ministrul de comunicațiune a ordonat oficiilor postale, ca să controleze executarea acestei ordinațiuni cu ocaziunea înmănușării pachetelor, ear' acele scrisori oficiale, care nu corespund acestei ordinațiuni, să se denunțe direcțiunilor postale alăturându-li-se plicul ori literile de transport. Oficiile postale de primire sunt însă îndatorate, ca să primească pachete oficiale fie ele în ori-ce limbă adresate, atunci, când trimițătorul refuză a le primi înapoi și aceasta în scopul, ca expedierea pachetelor să nu sufere întârziere. — Va să dică oficiile municipale și bisericesci au să fie puse pe probă.

Schimbarea mersului trenurilor. Cu 1 Iunie n. intră în vigoare un nou mers al trenurilor, care în general numai puțin diferă de cel de acum. Pe calea ferată secundară Sibiu — Copșa-mică trenurile vor comunica astfel: I. Sibiu — Copșa-mică: a) trenul mixt nr. 1811 pleacă din Sibiu la oarele 8 și 50 min. înainte de amiazi și sosese la Copșa-mică la oarele 10 și 49 min. înainte de amiazi; b) trenul de persoane nr. 1801 pleacă din Sibiu; la oarele 10 și 25 m. seara și sosese la Copșa-mică la oarele 12 și 10 min. noaptea. II Copșa-mică — Sibiu. a) trenul de persoane nr. 1802 pleacă din Copșa-mică la oarele 4 și 15 min. dimineața și sosese în Sibiu la oarele 6 și 30 min. dimineața; b) trenul mixt nr. 1812 pleacă din Copșa-mică la oarele 2 și 49 min. după amiazi și sosese la Sibiu la oarele 4 și 42 min. după amiazi.

Gimnasiul din Beiuș se va mări — precum spune „Familia“ — în anul acesta cu o aripă nouă. Clădirea acesteia s'a și început cu cheltuiala demnului prelat al diecezei oradane, Pr. SS. Mihail Pavel, care va ridica totodată și un internat pentru băieții săraci, ear' mai târziu va înființa și o școală pentru fete. Zidirea se face de către arhitectul blăjan, dl Mazuchi. Aripa cea nouă a gimnasiului, de către vale, are să fie gata la toamnă.

Oficerii de honveđi și logele francmasonilor. Cestiunea, că oficerii de honveđi, — care tocmai ca cei dela armata comună și-au dat cuvântul de onoare în scris, că nu vor lua parte la nici o reuniune secretă, pot ori nu pot să intre într-o loge francmasonă, a fost rezolvată din partea comandei supreme a honveđilor în mod foarte liberal. Comanda s'a exprimat, că logele francmasonice, fiind permise din partea autorităților, nu pot să fie considerate ca societăți secrete, de aceea oficerii de honveđi din statul concediaților, pot să intre în logele francmasonice aprobate de către ministerul de interne, care în sfârșit nici că se pot considera ca reuniuni politice. Cât privește oficerii de honveđi, cari servesc activi, rămân în vigoare dispozițiile regulamentului de serviciu; ei pot să-și câștige licența de a intra într-o loge francmasonă dela comandantul de district.

Reuniunea scolară maghiară a făcut atent pe vice-comitele comitatului Budapesta, că țeranii din giurul capitalei Ungariei, când aduc victualii și alte produse de ale lor la Budapesta, le recomandă spre cumpărare cu strigăte nemțesci, cu toate că ei cunosc numai limba statului, adică cea maghiară, poate că ei cred, că în capitala Ungariei altcum ei nu și-ar pute vinde produsele. În scrisoarea reuniunii scolastice sunt amintiți ca aprigi germanizatori mai ales locuitorii comunelor: Czinkota, Rákos-Ke-resztur și Paksony.

Studentii dela facultatea juridică din Raab au de gând să adreseze dietei o petițiune, în care aceasta este rugată să stărue ca să se introducă în armată limba maghiară. Deputatul Francisc Fenyvessy a fost rugat, ca să aștearnă dietei petițiunea.

Cine are să fie deputat? „Kolozsvár“ publică: „Din Erdővidék (Săcuime) ne scrie un raportor de al nostru următoarele: În cercul Miklosvár-ului încă nu este candidat de deputat. După-cum auzim, deputatul nostru de până acum nu e inclinat a mai primi candidatura ce i-s'a oferit. Săcuii nostri așteaptă cu nerăbdare candidarea, cu privire la care e interesant ceea-ce am observat într-o comună mai mare, că anume oamenii, alegători și nealegători, s'au înțeles și au hotărât să aranjeze conveniri electorale. Scopul acestor întruniri, se înțelege, e *magnus aldomas*, hotărîrea e însă, ca cine va avea voie să fie deputat e deobligat să supoarte anticipativ speșele acestor întruniri. Cine va fi acel norocos?“

Maiauri. Reuniunea pompierilor voluntari din opidul Blaj va aranja Duminecă în 22 Maiu st. n. la 3 oare postmeridiane în grădina lui D. Comșa din Veza „un maial“, cu care e împreunat inaugurarea depositului și o producțiune. Programa: 1. 12 1/2 oare adunarea pompierilor la casa opidană. 2. Plecarea cu toate re-cuisele la deposit. 3. Cuvântarea de inaugurare. 4. Exerciții cu re-cuisele. 5. Pausă de 1/2 oară. 6. 2 1/2 oare alarm. 7. 3 oare plecarea pompierilor cu musica la locul de petrecere.

Inteligenta română din Cluj va aranja în favorul înființării scoale de fete la 23 Maiu st. n. 1887 „un maial“ în sala din grădina „Stadler“. Inceputul la 5 oare p. m.

Junimea studioasă dela gimnasiul grcat. român din Năsăud va aranja la 28 Maiu

— Cum se pare, încă nu durmiți? — încep vecinul meu.

— Cum vedeți, — răspunsei eu. — Nici d-voastră nu puteți adormi?

— Mie nici când nu 'mi-e somn.

— Cum așa?

— Așa. Eu adorm, singur nu sciu de ce. Zac și zac, până-ce adorm.

— De ce vă culcați în pat, înainte de a vă fi somn?

— Dar' ce să fac altceva?

Această întrebare a vecinului meu o lăsa nerăspunsă.

— Mă mir, urmă el după o scurtă tăcere, mă mir de ce nu sunt pureci aici. Așa se pare, ca și când tocmai aici ar trebui să fie.

— Vă pare rău, poate, că nu sunt? observai eu.

— Nu, nu-mi pare rău, dar' mie-mi place consucuența în toate.

Uite, al dracului, îmi gândiu eu, ce termini folosese omul ăsta.

Vecinul tăcu earăși.

— Vreți să dați rămas cu mine? întrebă el deodată cu glas destul de tare.

Vecinul meu începea să-mi facă haz.

— Să mă rămănesc cu d-ta? Pentru-ce?

— Hm... Pentru-ce? Veți d-ta, eu sunt convins, că d-ta mă ții drept un nebul.

— Dar' cum puteți... murmurai eu mirat.

— D-ta mă socotesci drept un locuitor al steppelor... drept un om dur și necioplît

... mărturisese numai...

— N'am onoare, a vă cunoasce, îi răspunsei eu. — De unde deduci d-ta?...

— De unde? Singur numai din tonul glasului d-tale. Îmi răspunși așa neglijent, dar'...

dar' se nu gândesci, că sunt ceea-ce creți d-ta...

— Să mă ierți, domnule...

— Pardon! se nu creți. Căci pro primo,

frânțuzește nu vorbesc mai rău decât d-ta, și nemțesc vorbesc chiar mai bine decât d-ta;

pro secundo am petrecut trei ani în străinătate: numai în Berlin am stat opt luni. Am studiat

pe Hegel, domnul meu, și sciu pe Goethe pe dinafară: afară de aceea am fost multă vreme

amorisat de fata unui profesor neamț și m'am însurat aci în patrie cu o coconiță cu istericale,

una cu capul pleșuv, dar' o personalitate foarte importantă. Așa dară sunt fiul aceluiași spirit ca

și d-ta; nu sunt un fiu al steppelor cum gândiai... și eu sunt reflexi-vierme-scrutător și nu se găsește nimic nemijlocit în

mine...

Mi-am ridicat capul și am privit cu uimire îndoită la acest om original. La lumina cea slabă a luminării de abia îi puteam deosebi trăsurile

feței.

(Va urma.)

Extrase din foaia oficială.

Edicte:

A se insinua pretensiunile în 45 de zile:
— la rămasul după Stefan Buzan, la trib. reg. din Becîcheretul-mare;
— la rămasul după Ana Iacob (din Halmagiu), la trib. reg. din Elisabetopol.

Citațiuni:

— Ioan Baduliciu, a cărui ubicațiune nu se scie, se provoacă a se infățișa într'un an la sedria orfanală din Făgăraș.

— Grigoriu Halász, a cărui ubicațiune e necunoscută, se provoacă a se insinua într'un an la trib. reg. din Oradea-mare.

Economie.

Starea sîmînțurilor.

În urma rapoartelor sosite la ministerul reg. ung. de agricultură până în 10 Maiu a. c., sîmînțurile se infățișează precum urmează:

Grăul: În părțile de sus ale Ungariei sîmînțurile grăului de toamnă în multe locuri, mai virtos însă în ținuturile lipiste de ploaie, sînt rari și împedecate mult în desvoltare; în acele locuri însă, unde în timpul din urmă au fost ploi mai dese, starea acelor a mulțumitoare; grăul de primăvară e rar și slab; în ținuturile transdunărene grăul de toamnă e într'o stare favorabilă. Nu tot astfel e în părțile de meadă-noapte ale Câmpiei-unguresci, deoarece acolo sîmînțurile au suferit mult din cauza secetei îndelungate; cu deosebire însă grăul de primăvară din lipsa de ploaie e foarte mult împedecat în desvoltare; în comitatul Bihorului sîmînțurile sînt atacate de șoareci, și pe ici-colo și de vermi. Tot din cauza secetei au suferit atât cele de toamnă cât și cele de primăvară în părțile de meadă ale Câmpiei-ung. În comitatele ardeleni sîmînțurile de grău au suferit mult în desvoltare, sînt rari și buruienoase; astfel în comitatele Trei-Scaune, Sibiu și Tîrnava-mare s'au arat din nou, deoarece-vermii și alte insecte le-au nimicit în cea mai mare parte; grăul de primăvară e în stare îmbucurătoare, simte însă lipsa de ploaie.

Sîcara de toamnă: în ținuturile de sus ale Ungariei în cele mai multe locuri e rară, dar' e în putere și paiul e bine desvoltat; cea de

primăvară e împedecată foarte mult în desvoltare. În părțile transdunărene sîmînțurile de sîcără sînt în stare bună, numai lipsa de ploaie e simțită în multe locuri. În ținuturile Câmpiei sîcara e într'o stare mai nefavorabilă ca ceea a grăului, ceea-ce provine mai virtos din cauza secetei. În comitatele ardeleni atât sîmînțurile sîcării de toamnă, cât și de primăvară sînt foarte slabe: pe ici-colo sînt rari și abia promit o recoltă mijlocie. (Va urma.)

Piața din Brașov, 14 Maiu. Grăul hectolitru fl. 5.40, grău mestecat fl. 3.30, sîcara fl. 3.20, orș fl. 3.20, ovș fl. 1.90, cucuruzul fl. 3.35, mîlăiul fl. 6.—, mazerea fl. 6.—, lîntea fl. 9.50, fasolea fl. 3.—, crumpenele fl. 1.— carnea de vită p. kilo 28 cr., carnea de porc 36 cr., carnea de berbec 20 cr.

Tîrgul de rîmători în Steinbruch. În 14 Maiu n. s'a notat: unguresci bătrîni grei 47.— cr. până 48.— cr. unguresci grei, tineri 50.— cr. până 51.— cr., de mijloc 50.— cr. până 51.— cr., ușori 50.— cr. până 51.— cr., marfă țerănească, grea 47.— cr. până 48.— cr., de mijloc 49.— cr. până 50.— cr., ușoară 49.— cr. până 50.— cr., romănesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sîrbesci grei — cr. până 49.— cr., transito de mijloc 49.— cr. până 49.1/2 cr., transito ușori 49.— cr. până 49.1/2 cr., îngrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% umpeniți la gară.

LOTERIE.

Tragerea din 14 Maiu st. n.

Timișoara: 14 30 68 45 34.
Viena: 87 34 73 58 41.

Piața cerealelor din Portul Brăila.

Raportor Nicolai V. Perlea, Brăila.
Operațiile efectuate în 1 Maiu v. 1887.

Vînzătorii	Cumpărătorii	felul	hectol.	greut. libre	prețul lei în aur
Sgardeli	Peirano	Porumb	1600	58	6.35
Zangaridi	"	"	1000	60	6.50
Ionescu	"	"	800	60 1/2	6.77
Gheorghidi	"	"	2250	60 1/2	6.57 1/2
Samarian	L. Mendl	"	4025	61	6.82 1/2
Petcu	"	"	1420	67 1/2	7.—
Cambano	"	"	1400	58 1/4	6.45
Cațica	"	"	1600	60	6.45
Chrisovelon	Verona	Grău	3100	58	11.80
Emberico	Carnavali	"	3500	61 1/4	13.65
"	"	"	2300	60 1/4	13.25
"	Dreifus	"	1500	57 1/2	11.85
"	"	"	3500	58 1/4	11.65
Evloghiu	Emberico	"	3500	57 1/2	11.62 1/2
Cațica	Peirano	"	1000	58	10.10
Vrioni	G. Mendl	Fasole	60000	%	7.75

Agint 14.80—14.90.

Bursa de Budapesta

din 14 Maiu st. n. 1887.

Renta de aur ung. 6%	—
" " " 4%	104.60
" " hîrtie " 5%	88.—
Împrumutul căilor ferate ung.	150.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	98 —
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	127.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	115.50
Bonuri rurale ung.	104.50
" " " cu cl. de sortare	104.50
" " " bănățene-timșene	104.50
" " " cu cl. de sortare	104.50
" " " transilvane	104.50
" " " croato-slavone	—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	99.50
Împrumut cu premiu ung.	119.50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	123.50
Renta de hîrtie austriacă	81.40
" " argint austriacă	82.40
" " aur austriacă	112 —
Losurile austr. din 1860	135 —
Acțiunile băncii austro-ungare	876 —
" " de credit ung.	284.50
" " " austr.	280.80
Argintul	—
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina"	102.—
Galbeni împărătesci	5.93
Napoleon-d'ori	10.03
Mărci 100 imp. germane	62.30
Londra 10 Livres sterlingi	127.—

Bursa de Viena

din 14 Maiu st. n. 1887.

Renta de aur ung. 6%	101.05
" " " 4%	87.95
" " hîrtie " 5%	150.50
Împrumutul căilor ferate ung.	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	98 —
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	127.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	115.50
Bonuri rurale ung.	105 —
" " " cu cl. de sortare	104.60
" " " bănățene-timșene	104.75
Bonuri rurale ung. cu cl. de sortare	104.60
" " " transilvane	104.50
" " " croato-slavone	104.50
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	99.50
Împrumut cu premiu ung.	119.75
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	—
Renta de hîrtie austriacă	81.40
" " argint austriacă	82.60
Renta de aur austriacă	112.50
Losuri austr. din 1860	135.50
Acțiunile băncii austro-ungare	878 —
" " de credit ung.	284.25
" " " austr.	281.—
Argintul	—
Galbeni împărătesci	5.98
Napoleon-d'ori	10.05 1/2
Mărci 100 imp. germane	62.32 1/2
Londra 10 Livres sterlingi	127.—

Cursul pieței din Sibiu

din 16 Maiu st. n. 1887.

Hîrtie-monetă română	Cump. 8.45	vînd. 8.55
Lire turcesci	" 11.20	" 11.25
Imperiali	" 10.20	" 10.25
Ruble ruseci	" 1.10	" 1.11

Bursa de București.

Cota oficială dela 13 Maiu st. n. 1887.

Renta amort. (5%)	Cump. 94.—	vînd. 94.1/2
Rur. conv. (6%)	" 83.40	" —
Act. de asig. Dacia-Rom.	" —	" —
Banca națională a României	" 910.—	" 950 —
Împr. oraș. București	" 54.—	" 36.—
Act. de asig. Națională	" 198.—	" 202.—
Credit mob. rom.	" —	" —
Scrisuri fonciare urbane (5%)	" 100.1/2	" 101.—
Schimb 3 luni	" —	" —
Societ. const.	" 128.60	" —
Aur	" 17.—	" 17.10

Scânduri uscate

de măsurit de tot felul se află de
vîndare în mare și în mic,
strada Walkmühl Nr. 10,
în apropierea pieții de scânduri.

[459] 1—5

Doi băieți

se primesc în jimblăria lui

Stephan Moga.

Sibiu, Bahngasse Nr. 4.

[456] 2—3

250 hectolitre vin vechiu

de Șeica-mică,

bine grijit, e de vîndare. Cu butea (adecă cel puțin 500 litre) 11 cr., — cu vagonul (adecă cel puțin 5000 litre) 10 cr. de litră, — fără bute, loco gara din Șeica-mare. Deslusiți mai îndetaliat la S. Fernengel, Șeica-mică, posta Șeica-mare (Nagy-Selyk), Transilvania. [458] 2—3

Publicațiunile „Cancelariei Negruțiu“

în Gherla — Sz.-Ujvár — Transilvania.

[432] 18

„**Amicul Familiei.**“ Diar beletristic și enciclopedic-literar cu ilustrațiuni. Cursul XI. — Apare în 1 și 15 și a luni în numeri câte de 1 1/2—2 1/2 coale cu ilustrațiuni frumoase; și publică articoli sociali, poesii, romane, romanuri, suvenir de călătorie ș. a.; — mai departe tractează cestiumi literare și științifice, cu reflexiune la cerințele vieții practice; apoi petrece cu atențiune vieța socială a Românilor de pretutindena, precum și a celorlalte poporațiuni din patrie și străinătate; și prin umor dulce și satiră aleasă nisuesce a face câte o oară plăcută familiei strivite de grijile vieții; și preste tot nisuesce a întinde tuturor indiviților din familie o petrecere nobilă și instructivă. — Prețul de prenumerațiune pe anul întreg e 4 fl., pentru România și străinătate 10 franci — lei noi, plătibili și în timbre postale.

„**Preotul român.**“ Revistă bisericească, scolastică și literară. Cursul XIII. — Apare în broșuri lunare câte de 2 1/4—3 1/4 coale; și publică articoli din sfera tuturor sciințelor teologice și între acestia mulțime de predice pe Dumineci, sîrbători și diverse ocațiuni, — mai departe studii pedagogice-didactice și științifice-literare. — Prețul de abonament pe anul întreg e 4 fl., — pentru România 10 franci — lei noi, plătibili și în bilete de bancă și în timbre postale.

Poterea amorului. Novă de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 20 cr.

Idealul pierdut. Novă originală de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 15 cr.

Opera unui om de bine. Novă de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 15 cr.

Fîntăna dorului. Novă populară de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

El trebuie să se însoare. Novă de Maria Schwartz, traducere de N. F. Negruțiu. Prețul 25 cr.

Branda sau nunta fatală. Schiță din emigrarea lui Dragoș. Novă istorică națională. Prețul 20 cr.

Numerii 76 și 77. Narațiune istorică după Wachsmann, de Ioan Tanco. Prețul 30 cr.

Probitatea în copilărie. Schiță din sfera educațiunii. După Ernest Legouvé membru al academiei franceze. Prețul 10 cr.

Herman și Dorotea după W. de Goethe, traducțiune liberă de Constantin Morariu. Prețul 50 cr.

Ifigenia în Aulida. Tragedie în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Ifigenia în Tauria. Tragedie în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Petulantul. Comedie în 5 acte, după August Kotzebue tradusă de Ioan St. Șilulțiu. Prețul 30 cr.

Carmen Sylva. Prelegere publică ținută în salele gimnasiului din Fiume prin Vincențiu Nicora prof. gimnas. — Cu portretul M. S. Regina României. Prețul 15 cr.

Poesii, de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un volum de 192 pagini, cuprinde 103 poesii bine alese și arangiate. Prețul redus (dela 1 fl. 20 cr.) la 60 cr.

Trandafiri și vioarele, poesii populare culese de Ioan Pop Reteganul. Un volum din 14 coale. Prețul 60 cr.

Tesaurul dela Petroasa sau Cloșca cu puii ei de aur. Studiu archeologic de D. O. Olinescu. Prețul 20 cr.

Apologie. Discuțiuni filologice și istorice maghiare privitoare la Români, învederite și rectificate de Dr. Gregoriu Silași. — Partea I. Paul Hunfalvy despre Cronica lui Georg. Gabr. Șincai. Prețul 30 cr.

Renascerea limbei romănesci în vorbire și scriere învederită și apretiată de Dr. Grigoriu Silași. (Op complet.) Broșura I, II și III. Prețul broș. I, II, câte 40 cr. — Broșura III. 30 cr. Toate trei împreună costau 1 fl. v. a.

Biblioteca Săteanului român. Cartea I, II, III, IV. cuprind materii foarte interesante și

amuzante. Prețul la toate patru 1 fl., — câte una deosebi 30 cr.

Biblioteca Familiei. Cartea I. Cuprinde materii foarte interesante și amuzante. Prețul 30 cr.

Colectă de rețete din economie, industrie, comerț și chemie pentru economi, industriași și comercianți. Prețul 50 cr.

Economia pentru scoalele popor. de T. Roșiu. Ed. II. Prețul 30 cr.

Îndreptar teoretic și practic pentru învățământul intuitiv în folosul elevilor normali (preparandiali), al învățătorilor și al altor bărbați de școală de V. Gr. Borgovan, profesor preparandial. Gherla. Imprimăria „Aurora.“ 1885. Prețul unui exemplar cu porto francat 1 fl. 80 cr. v. a. Devisa acestui op e: „Tot ce putem arăta, să arătăm pruncilor!“ și în literatura noastră pedagogică abia aflăm vre-un op întocmit după lipsele scoalelor noastre în măsura în care este acesta! pentru aceea îl și recomandăm spriginii publicului român mai ales directorilor și învățătorilor ca celor în prima linie interesați.

Spicuire din istoria pedagogiei la noi — la Români. De Vas. Gr. Borgovan. Prețul 30 cr.

Manual de gramatica limbei române pentru scoalele populare în trei cursuri de Maxim Pop, profesor la gimnasiul din Năsăud. — Manualul acesta este aprobat prin înaltul minister de culte

și instrucțiune publică cu rescriptul de datul 26 Aprilie 1886 nrul 13193. — Prețul 30 cr.

Nu mă uita. Colecțiune de versuri funebre, urmate de iertăciuni, epitafii ș. a. Prețul 50 cr.

Cele mai ieftine cărți de rugăciuni:

Mărgăritarul sufletului. Carte bogată de rugăciuni și cântări bisericesci foarte frumos ilustrată. Prețul unui exemplar broșurat e 40 cr., legat 50 cr., legat în pînză 60 cr., legat mai fin 60, 80, 90 cr., 1 fl., în legătură de lux 1.50—2.50.

Micul mărgăritar sufletesc. Cărticică de rugăciuni și cântări bisericesci — frumos ilustrată, pentru pruncii scolari de ambe sexe. Cu aprobarea jurisdicțiunii sup. bisericesci. Prețul unui exempl. broșurat e 15 cr., — legat 22 cr., legat în pînză 26 cr.

Cărticică de rugăciuni și cântări pentru pruncii scolari de ambe sexe. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar trimis franco e 10 cr.; — 50 exemplare costau 3 fl.; 100 exemplare 5 fl. v. a.

Visul Prea Sîntei Vergure Maria a Născătoare de D-zeu urmat de mai multe rugăciuni frumoase. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar spedit franco e 10 cr., 50 exemplare 3 fl., 100 exemplare 5 fl. v. a.

Tot acolo se cumpără **ACTIILE TUTUROR** institutelor de credit și economii și se schimbă cupoanele aceloră cu trei luni înainte de scadența lor.